

ĪSIKŪNIJĒS PAŽADAS

2013 m. Kalėdos

Atskamba balsas iš aukštai —
Ramina ilgesį žmogaus.
Nakties tamsa jau traukiasi,
Šviesa pasklido iš dangaus.

Ateik greičiau, Sūnau dangaus,
Ir amžių amžiais viešpatauk;
Malonės aušrą žemėn leisk,
Nušvieski saulės spinduliais.

Beribe meile gimstanti,
Gaivinki širdis alkstančias,
Žvaigžde žibėk padangėse,
Viltim nuskaidrinki kančias.

Teskamba amžina garbė
Tau, Tėve, Sūnų siuntusiam,
Ir Sūnui, nūn ateinančiam,
Ir Dvasiai, širdis guodžiančiai.

MANOJI SIELA LAUKIA VIEŠPATIES LABIAU NEI NAKTIES SARGYBINIAI AUŠROS

Žmogaus širdis visa savo esybe laukia atsakymo į savo begalinį troškimą.
Kiekvienas žmogus visais laikais laukia laimės ir tikisi, kad kažkas atsakys į jo laukimą.
Muzika: leva e Julija su arfa ir fleita trukmė?

Įtemptas vaizdas, todėl
Seku šią akimirką,
Kažkas atsitiks –
O aš nelaukiu nieko:
Apšviesti šešėliai –
Vogčiom žvalgaus į skambutį,
Kuris skleidžia vos girdimas
Garso žiedadulkes –
Ir nelaukiu nieko:
Tarp keturių sienų, kur
Atsiveria erdvės,
Platesnės už dykumas,
Nieko nelaukiu:
Bet jis turi ateiti,
Ateis, jei sugebėsiu
Sudaiginti tai, kas nematoma,
Ateis netikėtai,
Kai to beveik nesuvoksiu.
Ateis beveik kaip atleidimas
Už tai, kas neša mirtį.
Ateis, kad būčiau tikras
Dėl jo ir savo lobių,
Ateis kaip atlygis
Už mano ir jo rūpesčius,
Atsklis, galbūt jau atsklido
Jo kuždesys. (C. Rebora)

Neįsivaizduojamu būdu Dievas atsakė į žmogaus laukimą ir įėjo į istoriją. Per Abraomą Dievas pasirinko savo tautą ir pradėjo nesibaigiančios draugystės istoriją.

IŠGANIMO ISTORIJA: DIEVO DRAUGYSTĖ SU ŽMOGUMI

Dievas kviečia Abraomą ir pasirenka savo tautą

ABRAOMAS: Nesi iš šių kraštų, pirmąkart tave matau tarp mūsų, pašalieti. Kas esi?

ANGELAS: Esu Viešpaties angelas, kuris šiandien tau sako: Nebijok, pasitikėk manimi ir tau bus dosniai atlyginta.

ABRAOMAS: Ką tu sakai? Kaip sakai, Viešpatie, koks galėtų būti tas atlygis man? Esu senas ir neturiu įpėdinių.

ANGELAS: Pažvelk į žvaigždėtą dangų ir pabandyk jas suskaičiuoti, jei pajėgsi: tavo palikuonys bus tokie gausūs kaip žvaigždės danguje! Aš esu Viešpats, kuris išvedžiau tave iš kaldėjų Ūro, kad duočiau tau šį kraštą kaip paveldą: daugiau nebūsi vadinamas Abramų, bet tavo vardas bus Abraomas, o tavo žmona Sarai taps Sara. Aš sugrįšiu pas tave šiuo laiku kitais metais ir tavo žmona tau pagimdys sūnų, tavo įpėdinį.

ABRAOMAS: Viešpatie, tebūnie, kaip Tu sakai.

Pažadas (pagal 89 psalmę)

Giedosiu, Viešpatie, apie tavo gerumo darbus amžinai, savo burna apsakysiu visoms kartoms tavo ištikimybę.

Juk išpažįstu, kad tavo ištikima meilė yra amžina; tvirta kaip dangaus skliautas – tavo ištikimybė.

Tu pasakei: "Aš sudariau sandorą su savo išrinktuoju, prisiekiau savo tarnui Dovydui: Tavo palikuonis bus visuomet karalius; patvirtinsiu tavo sostą visoms kartoms".

Dievas mane pašaukė iš nebūties. Tarp milijardų įmanomų būtybių Jis pasirinko ir pašaukė mane. Mano gyvenimo esmė yra šis pašaukimas. Mano gyvenimas tęsiasi, nes Jis nesiliauja mane kvietęs, neleidamas man vėl pasinerti į nebūties tylą, iš

kurios mane ištraukė. Mano gyvenimas yra balsas, kuris mane kviečia, galingas balsas To, kuris pašaukia gyventi visus dalykus. (*Kun.Luigi Giussani*)

Giesmė MY FATHER

Per Abraomo sielą, per Abraomo įvykį Dievo ryšys su žmogumi leido atsirasti keliui – keliui, kuris nesibaigia, kuris baigsis kartu su pasaulio istorija – ir kuris pasiekė ir mus. Tai yra įvykis, kuris mums pagrindžia mūsų tikrumą: Dievas atėjo pas mus. Šio įvykio sukeliama nuostaba yra mūsų atgimimo, mūsų gyvenimo pradžia. (*Kun.Luigi Giussani*)

MOZĖ: DIEVAS IŠLAISVINA SAVO TAUTA

“Kai mano tauta buvo vaikas, aš ją labai pamilau! Kai ji buvo Egipte, ją pašaukiau, kaip tėvas pašaukia savo sūnų. Dažnai ji maištavo prieš mane, bet aš išmokiau ją vaikščioti; vedžiau ją su begaliniu švelnumu, buvau jai kaip tėvas, kuris rankose nešioja savo vaiką ir glaudžia jį prie skruosto. Nusileidau ligi jų, kad juos pamaitinčiau”. (plg. Oz 11, 1-14)

MOZĖ: Jei aš tikrai radau malonę tavo akyse, prašyčiau parodyti man savo kelią. Štai juk šie žmonės yra tavo tauta.

ANGELAS: Moze! Moze! Dievas tave šaukia.

MOZĖ: Štai aš, Viešpatie.

ANGELAS: Dievas pasakė: Aš mačiau tavo tautos kančią Egipte, girdėjau jų skundo šauksmus prieš savo engėjus. Nusprendžiau išgelbėti savo tautą iš egiptiečių rankų ir nuvesti iš to krašto į gerą ir erdvų kraštą, tekantį pienu ir medumi. O dabar eikš! Aš siųsiu tave pas faraoną, kad išvestum mano tautą iš Egipto.

MOZĖ: Kas aš toks, kad galėčiau eiti pas faraoną ir net išvesčiau izraeliečius iš Egipto?

ANGELAS: Nebijok: Viešpats bus su tavimi.

GO DOWN, MOSES

When Israel was in Egypt land: Let my people go.
Oppressed so hard they could not stand, Let my people go
Go down, Moses, way down in Egypt land.
Tell ole Pharaoh: Let my people go.

“Thus spoke the Lord,” bold Moses said. Let my people go
“If not I’ll smite your firstborn dead” Let my people go
Go down, Moses, way down in Egypt land.
Tell ole Pharaoh: Let my people go.

“No more shall they in bondage toil”. Let my people go
“Let them come out with Egypt’s spoil.” Let my people go.
Go down, Moses, way down in Egypt land.
Tell ole Pharaoh: Let my people go.

O let us all from bondage flee, Let my people go,
And let us all in Christ be free, Let my people go.

MOZÈ: O jeigu jie netikės manimi ir mano balso neklausys, bet sakys: Viešpats tau nepasirodė!

ANGELAS: O kas duoda burną žmogui? Kas padaro jį nebylį ar kurčią, regintį ar aklą? Argi ne aš, Viešpats? O dabar eik! Aš būsiu su tavo burna ir tave pamokysiu, ką turi sakyti.

Jei kas nors būtų priėjęs prie Mozės ir būtų jo paklausęs: "Bet kas tu esi?", galima lengvai įsivaizduoti jo atsakymą. Jis būtų atsakęs maždaug taip: "Aš esu Dievo rankose". Mozė - žmogus, kurio žvilgsnyje, mintyse, tame, kaip jis sprendė problemas, jo nerime, lūkesčiuose ir baimėse buvo gyva ta Esatis. Dievo Esatis, draugija nėra pasaka, yra gyvenimo tiesa, žmogaus tiesa.

(Kun. Luigi Giussani)

Pergalės giesmė (Iš 15, 1-18)

Tada Mozė ir izraeliečiai giedojo VIEŠPAČIUI šią giesmę:

„Aš giedosiu VIEŠPAČIUI,
nes jis šlovingai nugalėjo –
nugramzdino jį jūrą žirgą ir vežėją.

VIEŠPATS yra mano jėga ir giesmė –
jis mane išgelbėjo!
Aš jį garbinsiu –
jis yra mano Dievas!

Aš jį aukštinsiu –
jis yra mano tėvo Dievas!
VIEŠPATS yra Galiūnas,
VIEŠPATS jo vardas!
Tavo dešinė, VIEŠPATIE,
yra nuostabi jėga –
tavo dešinė ranka, VIEŠPATIE,
triuškina priešus!

Savo didybės šlove
nugalėjai priešininkus,
išliejai savo įniršį,
jis surijo juos, kaip ugnis suryja šiaudus.

Priešas sakė: 'Vysiuosi ir pasivysiu,
pasidalysiu grobj,
pasisotinsiu.
Išsitrauksiu kalaviją,
mano ranka juos sunaikins'.

Betgi tu papūtei savo vėju,
ir jūra jį užliejo,
jie nugrimzdo tarsi švinas į gilų vandenį.

Kas tarp dievų tau lygus, VIEŠPATIE?
Kas, kaip tu, nuostabus šventumu?

Savo ištikima meile vedei tautą,
kurią tu išpirkai,
savo jėga juos lydėjai
į savo šventąją buveinę.

Tu juos įvedei ir pasodinai savo paveldo kalne,
toje vietoje, VIEŠPATIE, kurią padarei savo buveine,
šventovėje, VIEŠPATIE, kurią pastatė tavo rankos.
VIEŠPATS karaliaus per amžių amžius“.

PRANAŠAI BUVO PASKELBĘ APIE JĮ: IŠGANYTOJAS GIMS IŠ MERGELĖS MARIJOS

Iz 11,1-10

Iš Išajo kelmo išaugo atžala,
iš jo šaknies pražys pumpuras.
Ant jo ilsėsis VIEŠPATIES dvasia:
dvasia išminties ir jėžvalgos,
dvasia patarimo ir narsumo,
dvasia pažinimo ir VIEŠPATIES baimės –
jo džiugesys bus VIEŠPATIES baimė.
Jisai ne pagal išorę teis,
ne pagal nuogirdas spręš.

Teisumas bus jo juosmens diržas,
ištikimybė – jo strėnų juosta.
Tada vilkas viešės pas avj,
leopardas gulsis su ožiuku.
Veršis ir liūtukas ganysis kartu, –
juos prižiūrės mažas vaikas.
Liūtas ės šiaudus kaip jautis.
Kūdikis žais prie angies lindynės,
mažylis kiš ranką į gyvatės urvą.
Visame mano šventajame kalne
nebus vietos jokiai skriaudai
nei jokiai niekšybei,
nes žemė bus kupina VIEŠPATIES pažinimo.

Iz 7,14-16

Todėl pats Viešpats duos jums ženklą:
Štai ta mergelė laukiasi, –
ji pagimdys sūnų
ir pavadins jį Emanuelio vardu.

Sk 24,17

Matau jį, bet ne dabartyje,
stebiu, bet ne iš arti:
žvaigždė patekės iš Jokūbo,
skeptras pakils iš Izraelio.

Iz 9,1-6

Tauta, gyvenusi tamsoje,
išvydo didžią šviesą,
gyvenusiems nevilties šalyje
užtekėjo šviesybė.
Nes kūdikis mums gimė!
Sūnus duotas mums!
Jis bus mums valdovas.
Jo vardas bus
„Nuostabasis Patarėjas,
Galingasis Dievas,
Amžinasis Tėvas,
Ramybės Kunigaikštis“.
Jo viešpatavimas be ribų,
o taika begalinė.
Jis viešpataus Dovydo soste
ir valdys jo karalystę.

**Laude novella sia cantata
All'alta donna encoronata.**

O dolce pia verginella
Primo fior rosa novella
Tutto il mondo a te s'appella
Per la pace ognor sognata.

Tu sei la gemma del Signore
Tu sei fonte di splendore
Volontà teniamo in core
Di venire a te beata.

O vaga stella rilucente
Madre sei del Dio vivente
Tu sei luce della gente
Sovra gli angeli esaltata.

JĖZUS: JSIKŪNIJĖS PAŖADAS

Pabusk! Prisimink, kad Dievas ateina! Ne vakar, ne rytoj, bet šiandien, dabar! Vienintelis tikras Dievas, "Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas", jis nėra Dievas, kuris būna sau danguje, nesidomintis mumis ir mūsų istorija, bet yra Dievas-kuris-ateina. *Dievas ateina mūsų gelbėti.* Iš meilės Jis tapo istorija mūsų istorijoje; iš meilės jis atėjo atnešti mums naujo gyvenimo sėklos (plg Jn 3,3-6) ir pasėti jos mūsų žemės dirvoje, kad sudygtų, pražystų ir duotų vaisių. (*Benediktas XVI*)

ANGELO APREIŠKIMAS

Šeštą mėnesį angelas Gabrielius buvo siųstas Dievo į vieną Galilėjos miestą, kuris vadinosi Nazaretas, pas vieną mergelę, vieno vyro iš Dovydo namų, vardu Juozapas, sužadėtinę. Mergelės vardas buvo Marija.

ANGELAS: Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!

MARIJA: Kas esi, kodėl atėjai į mano namus...

ANGELAS: Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą!

Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi. Jisai bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą; jis viešpataus Jokūbo namuose per amžius, ir jo viešpatavimui nebus galo.

MARIJA: Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?

ANGELAS: Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė pridengs tave savo šešėliu; todėl ir tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi. Antai tavoji giminaitė Elzbieta pradėjo sūnų senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas tai, kuri buvo laikoma nevaisinga, nes *Dievui nėra negalimų dalykų*.

MARIJA: Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei.

Todėl toji penkiolikos-šešiolikos metų mergina yra visų gyvųjų motina. O žmogaus laimė priklausys, visų žmonių laimė priklauso nuo jos kūno ir dar anksčiau nuo jos širdies, jos „taip“, jos teesie. (*Kun. Luigi Giussani*)

„Teesie man pagal tavo žodį“. Ji iš karto sutiko.

Jeigu ir mes galėtume ištarti tai, ką ištara Dievo Motina. Dievo Motinos „taip“ – ištartas su tuo visaapimančiu, visišku, giliu įsitikinimu. Jeigu mes iš tiesų galėtume išgyventi tai, kaip viskas prasidėjo, tą pradžios akimirką, kaip viskas prasidėjo Dievo Motinai: Angelo apreiškimą - būtų tiesiog nuostabu!

Bet juk mums tas angelas buvo atsiųstas! Kaip tik tas angelas į mūsų gyvenimą atnešė ir didžią žinią, kad Dievas tapo žmogumi. Jums angelas yra ši jūsų draugystė. Angelo vardas - Bažnyčia. Jeigu mums šiurpu galvoti apie Dievo Motiną, pabandykite galvoti apie mus! Man, tau, tokiems, kokie esame, menki, nusidėjėliai, vargetos, nedėkingi, yra skirtas tas pats apreiškimas.

(*Kun. Luigi Giussani*)

Žmogaus laisvė yra žmogaus išganymas. O išganymas yra Dievo Paslaptis, kuri apie save praneša žmogui. Dievo Motina rodė absoliučią pagarbą Dievo laisvei, išgelbėjo jo laisvę, pakluso Dievui, nes gerbė jo laisvę, nesipriešino jam, siūlydama savo metodą. Čia yra pirmasis Dievo apsireiškimas.

Dievo Motina yra metodas, kuris mums reikalingas artimam ryšiui su Kristumi.

Dievas lieka kažkokiu nesuprantamu dalyku, kurio joks žodis ar kalba negali paaiškinti, jeigu neįvedamas Marijos asmuo, kurį pats Dievas pasirinko, kad mes Jį pažintume, metodas, kuriuo Jis praneša apie save žmogui per jos įsčių „šilumą“. Krikščionybės vienybė yra Esaties skelbimas: Įsikūnijimas yra įvykęs faktas.

Užduotį skleisti pozityvią žinią, įkvėpti drąsos širdžiai, kurti tikrovę gėrio pagrindu, šį nenumalšinamą atitikimą širdies poreikiams, šią didžią užduotį į pasaulį atnešė penkiolikos-šešiolikos metų mergina!

(*Kun. Luigi Giussani*)

Mary did you know?

Mary did you know that your baby boy
would one day walk on water?

you have kissed the face of God,
oh, Mary did you know?

Mary did you know that your baby boy
would save our sons and daughters?
Did you know that your baby boy
has come to make you new
and the child that you deliver
would soon deliver you?

The blind will see, the deaf will hear,
the dead will live again,
the lame will leap, the dumb will speak,
the praises of the Lamb.

Mary did you know that your baby boy
would give sight to the blind men?

Mary did you know that your baby boy
is God of all creation?

Mary did you know that your baby boy
would calm a storm with his hand?
Did you know that your baby boy
has walked where angels trod
when you kiss your little baby

Mary did you know that your baby boy
would one day rule the nations?
Did you know that your baby boy
was Heaven's perfect Love
and the sleeping child you're holding
is the great "I am".

Todėl toji metų mergina yra visų gyvųjų motina. O visų žmonių laimė priklauso nuo jos kūno, dar tiksliau, nuo jos širdies, jos „taip“, jos teesie.

GIMIMAS BETLIEJUJE

Anomis dienomis išėjo ciesoriaus Augusto įsakymas surašyti visus valstybės gyventojus. Toks pirmasis surašymas buvo padarytas Kvirinui valdant Siriją. Taigi visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą. Taip pat ir Juozapas ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir giminės. Jis turėjo užsirašyti kartu su savo sužadėtine Marija, kuri buvo nėščia. Jiems tenai esant, prisiartino metas gimdyti, ir ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, suvystė jį vystyklais ir paguldė edžiose, nes jiems nebuvo vietos užiegoje. (Lk 2, 1-7)

Mums Dievas nėra tolimesnė hipotezė, nėra nepažįstamas, kuris pasitraukė po „didžiojo sprogo“.

Dievas pasirodė Jėzuje Kristuje. Jėzaus Kristaus veide matome Dievo veidą. Jo žodžiuose girdime patį Dievą, kalbantį mums.

Benediktas XVI

Jonas ir Andriejus turėjo tikėjimą, nes buvo tikri dėl Esaties, kurią galima patirti: kai jie buvo tenai, jo namuose, susėdę, jau vakarėjant, žiūrėjo į jį kalbantį, jie buvo tikri, kad Esatyje, kurią galima patirti, buvo išskirtinis dalykas, kad buvo dieviškumas Esatyje, kurią galima patirti.

Dabar nebematome Jo vėjo draikomais plaukais, nebematome jo kalbančio, jo burnos, kuri atsiveria ir užsiveria, bet jis apsireiškia per mus, mes esame kaip trapi oda, trapios kaukės kažko galingo, kas yra Jis, esantis viduje.

(Kun. Luigi Giussani)

Nazareth Morning

She breaks the darkness with a hope no one has seen
Beneath her heart there grows a grace that has not been
Nazareth Morning Has come to be
The dawn that eyes have longed to see

Carpenter's lady with a baby at her breast
A humble court where kings and shepherds are her guests
Nazareth Morning Bethlehem Star
A light for people near and far
Dawn grows to Day, Day comes to stay
The dark of sin won't dim the way
The darkness lied and tried to hide the day in death
Yet in her cries there lies a hope in every breath
Nazareth Morning Calvary Night,
Can never stop the truth and light

Another morning brings an unexpected light
Another Mary sees an unexpected sight
Nazareth Morning Rolls stones away
No night can end this endless day

Nazareth Morning Will always be
The dawn that longs to set us free (3)

Dievas su mumis!
Ne danguose, ne vėjyje, ne ugnyje,
Ne audroje ir ne pasaulio toliuose,
Ne praeities ūke.
Čia ir dabar! Tuščiam pasaulio šurmuly,
Pilkoj gyvenimo tėkmėj ir kasdienybėj.
Dievas su mumis!
(*Vladimir Solovjov*)

The drummer boy

Come they told me
A new born King to see
Our finest gifts we bring
To lay before the King

So to honor Him
When we come

Little baby
I am a poor boy too
I have no gift to bring
That's fit to give our King

Shall I play for you
On my drum

Mary nodded
The ox and lamb kept time
I played my drum for Him
I played my best for Him

Then He smiled at me
Me and my drum